

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-521/25 | Komise v. Maďarsko (Sankce za převaděčství)

Tisková zpráva č. 150/26

V Lucemburku dne 15. října 2026

Nesplnění povinnosti státem: Maďarsko tím, že pravomocné tresty odnětí svobody ukládané za převaděčství přeměňovalo na „zvláštní reintegrační vazbu“, porušilo unijní právo

„Zvláštní reintegrační vazba“, která v praxi znamená vyhoštění z maďarského území a zákaz návratu na toto území, totiž nepředstavuje účinnou, odrazující a přiměřenou sankci

V roce 2023 přijalo Maďarsko nařízení vlády, které stanoví, že pokud soud v pravomocném rozsudku uloží za přípravu nebo spáchání trestného činu převaděčství trest odnětí svobody a v témže rozsudku nařídí vyhoštění odsouzeného, trest se automaticky přemění na „zvláštní reintegrační vazbu“. Pro odsouzeného to znamená pouze povinnost opustit maďarské území do 72 hodin po propuštění a odejít do země, kde měl dříve obvyklé bydliště, nebo do země, jejímž je státním příslušníkem, přičemž mu je po celou dobu trvání zvláštní reintegrační vazby zakázán návrat na maďarské území. Nařízení bylo zrušeno dne 19. srpna 2025 a do režimu zvláštní reintegrační vazby bylo zařazeno 2 525 osob.

Podle Komise toto nařízení vyvolává systémové riziko úplné beztrestnosti při spáchání trestného činu spočívajícího v napomáhání nelegálnímu přistěhovalectví a ohrožuje vysokou úroveň bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, jakož i účinnost společné politiky Unie v oblasti přistěhovalectví a ochrany hranic. Jelikož se Evropská komise domnívala, že Maďarsko přijetím tohoto nařízení nesplnilo povinnost uložit účinné, odrazující a přiměřené sankce, která pro něj vyplývá z unijního práva¹, podala k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti.

Soudní dvůr ve svém rozsudku žalobě Komise vyhověl a určil, že Maďarsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z unijního práva.

Konstatoval, že taková sankce, jako je **zvláštní reintegrační vazba, nemá požadovaný účinný, přiměřený a odrazující charakter.**

Zprvce Soudní dvůr uvedl, že tato sankce – původně uložená jako trest odnětí svobody – není jako taková vykonávána: je přeměněna na povinnost opustit maďarské území a zákaz návratu na toto území po dobu trvání uloženého trestu. V důsledku toho ji nelze považovat za „účinnou“.

Zadruhé konstatoval, že osoby podílející se na převaděčství si mohly být jisty, že pokud budou zadrženy a souzeny v Maďarsku, budou v nejhorším případě vyhoštěny z maďarského území a na určitou dobu jim bude zakázán návrat na toto území. Sankci proto nelze považovat ani za odrazující.

Zatřetí nelze tuto sankci kvalifikovat ani jako „přiměřenou“. K přeměně trestu odnětí svobody na zvláštní reintegrační vazbu a k propuštění dotčené osoby na svobodu totiž dochází automaticky, aniž jsou individuálně posuzovány okolnosti trestného činu nebo osobnost jeho pachatele. Pouhá skutečnost, že doba trvání zákazu návratu na maďarské území odpovídá délce uloženého trestu odnětí svobody, která má odrážet závažnost spáchaného trestného činu, nestačí ke splnění požadavku přiměřené sankce.

Soudní dvůr nakonec uvedl, že Maďarsko nesplnilo své povinnosti ani v rozsahu, v němž se nařízení **vztahuje na trestné činy, za které musí být podle unijního práva² uložen trest odnětí svobody** (s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let). Jedná se o vědomou pomoc osobám, které nejsou státními příslušníky členského státu, při vstupu na území členského

státu nebo průjezdu přes něj, pokud byly tyto trestné činy spáchány za účelem zisku, v rámci činnosti organizované zločinecké skupiny nebo způsobem ohrožujícím život osob, jichž se trestný čin týká.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisi nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotčený členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě. Dojde-li Komisi k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr. Popis skutkového stavu a právního rámce se vztahuje k příslušnému období a vychází ze spisu v dané věci.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudků je dostupný na [Curia Web TV](#) a na [European Broadcasting Service](#) ☎ +32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Články 1 a 3 [směrnice Rady 2002/90/ES](#) ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu, a čl. 1 odst. 1 a 3 [rámcového rozhodnutí Rady 2002/946/SVV](#) ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu.

² Článek 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/946/SVV.